ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Το πραγματικό νόημα του «ΟΧΙ»

Βασίλης Καλαματιανός

> Ας μη χαρίσουμε το ποσοστό του ΟΧΙ στον Τσίπρα και την κυβέρνησή του, γιατί δεν τους ανήκει. Όσοι είναι με την Ε.Ε., όπως ο Τσίπρας – Καμμένος – Χ.Α. δεν μπορεί να διεκδικούν το «ΟΧΙ στην Ε.Ε.».

Αυτές τις κρίσιμες ημέρες και ώρες δημιουργούνται σ' όλους τους Έλληνες ερωτήματα, σκέψεις, πώς φτάσαμε εδώ, ποιοι ευθύνονται, τι θα γίνει μετά το δημοψήφισμα. Οι απαντήσεις ποικίλλουν ανάλογα με την οικονομική θέση, την πολιτική-κομματική τοποθέτηση και την ιδεολογία του καθενός. Αυτό είναι απόλυτα φυσικό.

Κατά τη δική μου, αντικειμενική θεωρώ, άποψη υπήρξαν σταθμοί, ενέργειες και χειρισμοί από τις κυβερνήσεις της χώρας που σηματοδότησαν τις σημερινές εξελίξεις. Η ένταξη και σύνδεση με την ΕΟΚ, το Μάαστριχτ, η ένταξη στην ΟΝΕ έγιναν για πολιτικούς λόγους (θωράκιση του καπιταλιστικού κοινωνικού συστήματος), αγνοώντας ή ανταλλάσσοντας την οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Εκεί βρίσκονται οι βασικοί λόγοι καταστροφής βιομηχανικών κλάδων και της αγροτικής οικονομίας, του 1,5 εκατ. ανέργων.

Για όλα αυτά, το ΚΚΕ και η Κομμουνιστική Αριστερά αντιτάχθηκαν, ενημέρωσαν, κινητοποιήθηκαν, καταδίκασαν, προειδοποίησαν. Αυτές οι εκτιμήσεις και προειδοποιήσεις κατασυκοφαντήθηκαν, αγνοήθηκαν. Προστέθηκαν, ταυτόχρονα, επιπλέον μέτρα και πολιτικές με διορισμούς και προστασίες συντεχνιών απ' όλες τις κυβερνήσεις και ταυτόχρονα καλλιεργήθηκα η αντίληψη του ατομικού βολέματος, της κομπίνας, του εύκολου κέρδους.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες δημιουργήθηκε εφησυχασμός, αντίληψη μόνιμης ευημερίας, ενώ μεγάλωνε η οικονομική, πολιτική και στρατιωτική εξάρτηση, η παραγωγική αποδιοργάνωση

της χώρας. Όταν ξέσπασε η παγκόσμια οικονομική κρίση, οι δυσκολίες αντιμετώπισης ήταν περισσότερες από άλλες χώρες. Επιπρόσθετα, οι ηγεσίες των κυβερνητικών κομμάτων ενδιαφέρονταν περισσότερο για εκλογική πελατεία παρά για την αντιμετώπιση των λαϊκών προβλημάτων και της κρίσης.

Ποιος δεν θυμάται τις παρεμβάσεις του Γ. Α. Παπανδρέου να μην μειωθούν οι μισθοί των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ κι ας μειωθούν οι επικουρικές και κάτω των 200 ευρώ ή άλλων για δικηγόρους και δικαστικούς. Αλλά και η σημερινή κυβέρνηση μπήκε στο χορό. Έκαναν τις καθαρίστριες κυβερνητικό μηχανισμό προπαγάνδας και ταυτόχρονα ντεκόρ: δεξιώσεις επί δεξιώσεων, κάμερες, τηλεοράσεις και παρέλαση κυβερνητικών παραγόντων.

Ο λαός μας καταδίκασε τα μνημόνια, την τρόικα, τις πολιτικές των κυβερνήσεων Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ διά της απαξίωσης όχι μαχητικά, μαζικά, αποφασιστικά όπως απαιτούσαν οι συνθήκες. Γι' αυτό ευθύνονται πολλά. Και οι ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και όσοι απαξίωσαν το κίνημα της πλατείας, της «πατάτας» κ.λπ. αντί να μπουν σ' αυτά και να επιδράσουν στην οργάνωση και τον προσανατολισμό τους. Μέσα σ' αυτό το κλίμα της πλήρους απαξίωσης των κυβερνητικών κομμάτων πρόβαλε ο νέος «Μεσσίας». Κατακεραυνώνοντας τους πάντες, έταξε τα πάντα. Ταυτόχρονα τον βόλευαν η παρουσία της τρόικας, τα κυβερνητικά μέτρα και η πρωθυπουργία Σαμαρά.

Στις 25 Γενάρη ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές μόνο με 36,5%, με ένα μέρος αυτού να οφείλεται σε αντίθεση με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Στο διάστημα των 5 μηνών διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛΛ. είδαμε τα πάντα. Αλλεπάλληλες μεταμορφώσεις, κόκκινες γραμμές στα μπουφάν, λεονταρισμούς αλλά και υμνολόγια στην Ε.Ε. για τις δημοκρατικές παραδόσεις, την αλληλεγγύη, τις αλλαγές που έρχονται. Και τι δεν ακούσαμε. Για την ουσία των διαπραγματεύσεων, για συμφωνία, κυριάρχησε η δημιουργική ασάφεια, τα παχιά λόγια για πολιτική συμφωνία και το τρενάρισμα χρονικά, φτάνοντας στο τέλος, πιστεύοντας, όπως φαίνεται, στον εκβιασμό των Ευρωπαίων και μερίδας του κόμματός τους.

Όταν απέτυχαν οι εκβιασμοί, ο πρωθυπουργός και η κυβέρνηση προχώρησαν στο δημοψήφισμα με ένα ασαφές στην ουσία ερώτημα και όρκους πίστης στην Ε.Ε. για να εξασφαλίσουν ανοχή και πολύπλευρη υποστήριξη. Θεωρώ ότι ο κ. Τσίπρας και το οικονομικό κυβερνητικό επιτελείο μέτρησαν το μπόι τους λάθος ώρα. Ανεξάρτητα από αυτό, η ανεύθυνη πολιτική πρακτική Τσίπρα, οι κλειστές τράπεζες, έχουν δημιουργήσει μεγάλη ζημιά στην προοπτική ανάπτυξης αντιιμπεριαλιστικού, αντιμονοπωλιακού κινήματος.

Τώρα η άρνηση των Ευρωπαίων να υποχωρήσουν, η λήξη της συμφωνίας και η σαφής

τοποθέτησή τους υπέρ του «ναι» διαμορφώνουν άλλα χαρακτηριστικά στις εξελίξεις πέρα από τις προθέσεις Τσίπρα, κυβέρνησης και το τυπικό ερώτημα είναι μέσα ή έξω από την ΟΝΕ και την Ε.Ε. και αυτό καλείται να απαντήσει ο καθένας. Άλλωστε ο συντονισμός Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, άρχουσας τάξης, ο μερικός παραμερισμός Σαμαρά και η δημιουργία υπερκομματικής βιτρίνας του ΝΑΙ δεν άφηναν περιθώρια για άλλες εκτιμήσεις.

Θεωρώ υποχρέωση μου να υπογραμμίσω ότι υπερψήφιση του ΝΑΙ θα σημαίνει ιδεολογική και πολιτική ήττα των κομμουνιστικών, αριστερών και προοδευτικών ιδεών και δυνάμεων. Συνεπώς, πετροβόλημα από τα πεζοδρόμια και κραυγές από τα κεραμίδια, έξω από το πλαίσιο της κύριας αντιπαράθεσης, δεν προσφέρουν στο λαϊκό επαναστατικό κίνημα.

Ας μη χαρίσουμε το ποσοστό του ΟΧΙ στον Τσίπρα και την κυβέρνησή του, γιατί δεν τους ανήκει. Όσοι είναι με την Ε.Ε., όπως ο Τσίπρας – Καμμένος – Χ.Α. δεν μπορεί να διεκδικούν το «ΟΧΙ στην Ε.Ε.».

Δεν χωρά αμφιβολία ότι μετά τη Δευτέρα θα διαμορφώνεται άλλη κατάσταση στη χώρα, σε σχέση και με το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Θα υπάρξουν πολιτικά γεγονότα και ανακατατάξεις. Αυτό επιβάλλει να αλλάξουν θέσεις, σκέψεις και πρακτικές σε συλλογικό και ατομικό επίπεδο. Οι δυνάμεις που με απασχολούν θετικά θεωρώ ότι κατ’ αρχήν πρέπει να κινηθούν στη λογική του ενιαίου εργατικού κινήματος για την αντιμετώπιση των ζωτικών προβλημάτων του λαού. Ταυτόχρονα, τα γεγονότα και οι συζητήσεις για την Ε.Ε. δημιουργούν δυνατότητες αλλά και την ανάγκη ενός συντονισμού δράσης ενάντια στην εξάρτηση για αποδέσμευση από την ΟΝΕ και την Ε.Ε. Τώρα, για μονομερή διαγραφή του χρέους και οικονομική ανασυγκρότηση σε όφελος του λαού.

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών 3.7.2015

Ο Βασίλης Καλαματιανός είναι μέλος του ΚΚΕ και πρώην μέλος του Π.Γ. και της Κ.Ε. του κόμματος